

Piya Boochoa. (2018). *Causal Relationship Model to Develop an Effective Psychological Characteristics Promotion Program on the E-Learning Behavior of Undergraduate Students*. Dissertation Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr. Ungsinun Intarakamhang, Assist. Prof. Dr. Kamolwan Karomprach Klaykaew.

The purposes of research were to examine the causal relationship model and to study the effectiveness of the psychological characteristics promotion program on the e-learning behavioral of undergraduate students. The sample size consisted of undergraduate students at Srinakharinwirot University. The research was divided into two phases; the first phase aimed to study a causal model, the second phase was a quasi-experimental research. The questionnaires with a six-scales rating and the right-wrong variety were used to collect data, the coefficient was between 0.63 and 0.95 The data was analyzed by a computer program.

The results of first phase showed that the proposed model fit with the empirical data. The results of the path analysis revealed the following: 1) intention, social support, self-control, perceived behavioral control and knowledge of e-learning had a direct effect on e-learning behavior; 2) social support, attitudes toward e-learning, self-control and perceived behavioral control had a direct effect on intentions; 3) achievement motivation had a direct effect on attitudes toward e-learning; 4) perceived behavioral control and attitudes toward e-learning had an indirect effect on e-learning behavior through intention; and 5) subjective norms had no direct and indirect effect on e-learning behavior through intention. The results of second phase revealed the following: that 1) in the post-test experiment period, the students in the experimental group, who also attended the psychosocial characteristics promotion program and had a higher mean score on intention and e-learning behavior than the control group; 2) during the post-test experiment period to the four week follow-up, the experimental group had more persistence in terms of attitudes towards e-learning, perceived behavioral control and self-control than the control group; and 3) during the post-test experiment period to a four week follow-up, while the experimental group had more persistence in terms of intention and e-learning behavior than the control group.

ปิยะ บุษบา. (2561). การพัฒนารูปแบบเชิงสาเหตุ และประสิทธิผลของโปรแกรมส่งเสริมคุณลักษณะทางจิตที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับปริญญาตรี. ปริญญาานิพนธ์ ปริญญาตรี. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.อังคินันท์ อินทรกำแหง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ คารมปราชญ์ คล้ายแก้ว.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ และศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมส่งเสริมคุณลักษณะทางจิตที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนิสิตระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตรฐานค่า 6 ระดับ และแบบทดสอบถูก-ผิด ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.63 ถึง 0.95 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัยระยะที่ 1 พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังจากการปรับโมเดล ผลการทดสอบเส้นทางอิทธิพล พบว่า 1) เจตนาเชิงพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตน การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความรู้เกี่ยวกับการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 2) การสนับสนุนทางสังคม เจตคติต่อการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การควบคุมตน และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติต่อการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 4) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตคติต่อการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม และ 5) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมและไม่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า 1) นิสิตในกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมคุณลักษณะทางจิต มีคะแนนเฉลี่ยเจตนาเชิงพฤติกรรม และพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะวัดผลหลังทดลองทันที 2) นิสิตในกลุ่มทดลองมีความคงทนของเจตคติต่อการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และการควบคุมตน มากกว่ากลุ่มควบคุมระหว่างช่วงการวัดผลหลังการทดลองทันทีจนถึงวัดผลหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ และ 3) นิสิตในกลุ่มทดลองมีความคงทนของเจตนาเชิงพฤติกรรมและพฤติกรรมการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ มากกว่ากลุ่มควบคุมระหว่างช่วงการวัดผลหลังการทดลองทันทีจนถึงวัดผลหลังการทดลอง 4 สัปดาห์